

Міністерство освіти і науки України
Тернопільський національний економічний університет
Кафедра економічної теорії

Міждисциплінарна курсова робота

з

економічної теорії

на тему:

«ДЕРЖАВНІ ІНВЕСТИЦІЇ: СТИМУЛЮЮЧА ФУНКЦІЯ, ПРОБЛЕМА ЕФЕКТИВНОСТІ ТА МАКРОЕКОНОМІЧНІ НАСЛІДКИ»

Студентки 2 курсу групи ОПД-21
Дзюбенко І.В.

Науковий керівник:
ст. викладач, к.е.н. Івашук Ю.П.

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ECTS _____

Тернопіль – 2017 р.

План

Вступ

1. Суть та роль державних інвестицій, основні поняття та форми.
2. Проблеми ефективності залучення державних інвестицій та макроекономічні наслідки.
3. Шляхи підвищення ефективності використання державних інвестицій в Україні.

Висновки

Список використаної літератури

Зміст

Вступ.....	4
1. Суть та роль державних інвестицій, основні поняття та форми.....	6
2. Проблеми ефективності залучення державних інвестицій та макроекономічні наслідки.....	11
3. Шляхи підвищення ефективності використання державних інвестицій в Україні.....	17
Висновки.....	25
Список використаної літератури	27

ВСТУП

Актуальність дослідження. На сучасному етапі розвитку національної економіки актуальним питанням є формування довгострокової стратегії соціально-економічного розвитку України. Важливою складовою формування необхідних умов для забезпечення економічного розвитку є ефективна державна інвестиційна політика, за якої держава виступає як безпосередній суб'єкт впровадження інвестиційної діяльності та регулятор перебігу інвестиційних процесів.

Проблема підвищення інвестиційної привабливості економіки України є надзвичайно актуальною і важливою, особливо в період трансформаційних змін, позаяк від формування сприятливого інвестиційного клімату залежить можливість стабілізації національної економіки та її подальша соціально-економічна динаміка. Від величини залучення та ефективності освоєння інвестицій залежить суспільний розвиток країни, збільшення економічного потенціалу та підвищення життєвого рівня населення.

Метою дослідження є аналіз проблем інвестиційної сфери, визначення ролі державних інвестицій в економіці, їх функцій, макроекономічних наслідків та ефективних механізмів залучення.

Досягнення поставленої мети передбачає вирішення таких завдань:

- 1) виокремлення сутності, ролі та форм державних інвестицій;
- 2) здійснення аналізу ефективності залучення державних інвестицій та їх впливу на економічне зростання України;
- 3) окреслення шляхів підвищення ефективності використання державних інвестицій в Україні

Об'єктом дослідження є державні інвестиції.

Предметом дослідження є пошук ефективної стимулюючої функції залучення та варіантів підвищення ефективності державної інвестиційної політики України.

РОЗДІЛ 1

СУТЬ ТА РОЛЬ ДЕРЖАВНИХ ІНВЕСТИЦІЙ, ОСНОВНІ ПОНЯТТЯ ТА ФОРМИ

Під поняттям інвестицій розуміють витрати на споживання товарів, які використовуються домогосподарствами і фірмами для збільшення накопиченого капіталу та заміни фізично або морально зношених елементів основного капіталу.

Державна інвестиційна політика розглядається як цілеспрямоване правове регулювання окремих аспектів інвестиційної діяльності з боку держави відповідно до стратегії та умов її економічного розвитку.

Можливості підвищення конкурентоспроможності підприємств в дечому залежать від інвестиційного клімату в регіоні в цілому, і в окремих галузях економіки, від інвестиційної привабливості окремих підприємств та реалізованих інвестиційних проектів і програм. В даний час аналіз інвестиційної привабливості є об'єктом активних наукових досліджень. Не тільки теоретичний, а й безпосередній інтерес має проблема забезпечення комплексного аналізу інвестиційної привабливості. Інвестиційна привабливість залежить в основному від трьох умов: інвестиційного клімату в регіоні й галузі, сприятливої інвестиційної ситуації, а також від наявності привілеїв, що дають інвестору можливість додаткового прибутку та/або зменшення ризику.

Регулювання державою може сприяти об'єднанню індивідуальних і суспільних інтересів, та становлення господарських зв'язків і пропорцій, координуванню економічних процесів. Роль державного регулювання у формуванні сприятливого інвестиційного клімату дуже важлива. Інвестиційний клімат в традиційному понятті означає наявність певних умов інвестування, що впливають на переваги інвестора у виборі того чи іншого об'єкта інвестування [6, С. 208]

Тим самим інвестиційна ситуація характеризується ефективністю інвестиційних процесів та інвестиційною активністю. Зміст інвестиційного клімату може відрізнятися комплексністю та складністю і розглядається як на мікро-, так і на макроекономічному рівні, і сприймається інвесторами як єдине ціле, оскільки будь-які нормативно-правові і законодавчі внески уряду з формування сприятливого інвестиційного клімату можуть бути заблоковані місцевою владою.

Об'єктами інвестування виступають: окремий інвестиційний проект, корпорація, регіон, місто, підприємство, галузь, держава. Об'єктами інвестиційної діяльності є: створені основні й оборотні кошти, що оновлюються усіх сферах і галузях економіки, цільові грошові вклади, цінні папери, науково-технічна продукція, в тому числі і майнові права і права на інтелектуальну власність.

Суб'єктами інвестиційної діяльності можуть бути фізичні і юридичні особи, також у тому числі іноземні, держави і міжнародні організації, замовники, інвестори, постачальники, користувачі робіт і об'єктів інвестиційної діяльності, інвестиційні біржі.

Розглянемо окремі форми інвестування, реалізація яких впливає на підвищення рівня конкурентоспроможності підприємств. Однією з новітніх форм залучення інвестицій для сучасної економічної дійсності є венчурний капітал. Цей капітал, який інвестується в непов'язані між собою проекти з розрахунком на швидку окупність вкладених коштів. Капіталовкладення при цьому здійснюється шляхом придбання частини акцій підприємства клієнтом, у тому числі враховується право конверсії останніх в акції.

Для подальшого вивчення суті державних інвестицій розглядають державні іноземні інвестиції як позики та кредити, які одна країна, група країн або міжнародна економічна організація надають іншим державам. До них також відносять державну участь у капіталі змішаних підприємств, а також інвестиції державних підприємств.

Інструментарій регулювання інвестиційної діяльності базується на таких механізмах:

1. Правові норми;
2. Контроль за податковим законодавством;
3. Економічне регулювання;
4. Експертна оцінка інвестиційних проектів;
5. Оцінювання захисту інвестицій;
6. Системи органів державного регулювання;
7. Якість ринку приватизації;
8. Регулювання в галузі спільних відносин.

До приватних іноземних інвестицій відносять вкладення приватних підприємств, банків, громадян однієї країни в економіку іншої.

Під поняттям портфельні інвестиції розуміють вкладення в акції зарубіжних підприємств (без придбання контрольного пакету), облігації та інші цінні папери іноземних держав, міжнародних валютно-кредитних організацій з метою отримання підвищеного доходу за рахунок податкових пільг, зміни валютного курсу і т.д. Проте такі інвестиції не дають реального контролю інвестора над об'єктом інвестування, тобто участь у статутному капіталі має бути нижчою за рівень, встановлений для прямих інвестицій (за стандартами МВФ — 10%).

Також здійснюється акцент на необхідності забезпечення високої динаміки промислового зростання при одночасній модифікації джерел його конкурентоспроможності, технологічному оновленні виробничої бази, що базується з інноваційною діяльністю [4, С. 355]

Іноземні інвестиції є потужним рушієм економічного розвитку для багатьох економік. Разом з тим позитивні наслідки надходження іноземних інвестицій (трансфер інноваційних знань, зниження рівня безробіття, підвищення продуктивності праці, оновлення матеріально-технічної бази промисловості, запозичення досвіду ефективного менеджменту тощо), супроводжуються загрозами для економічного розвитку держави (консервація чинної моделі

залучення країни до міжнародного поділу праці, експансія імпортової продукції, екологічні загрози для зовнішнього середовища).

Передумови для формування сприятливого інвестиційного клімату схематично представлено на рис. 1.1.

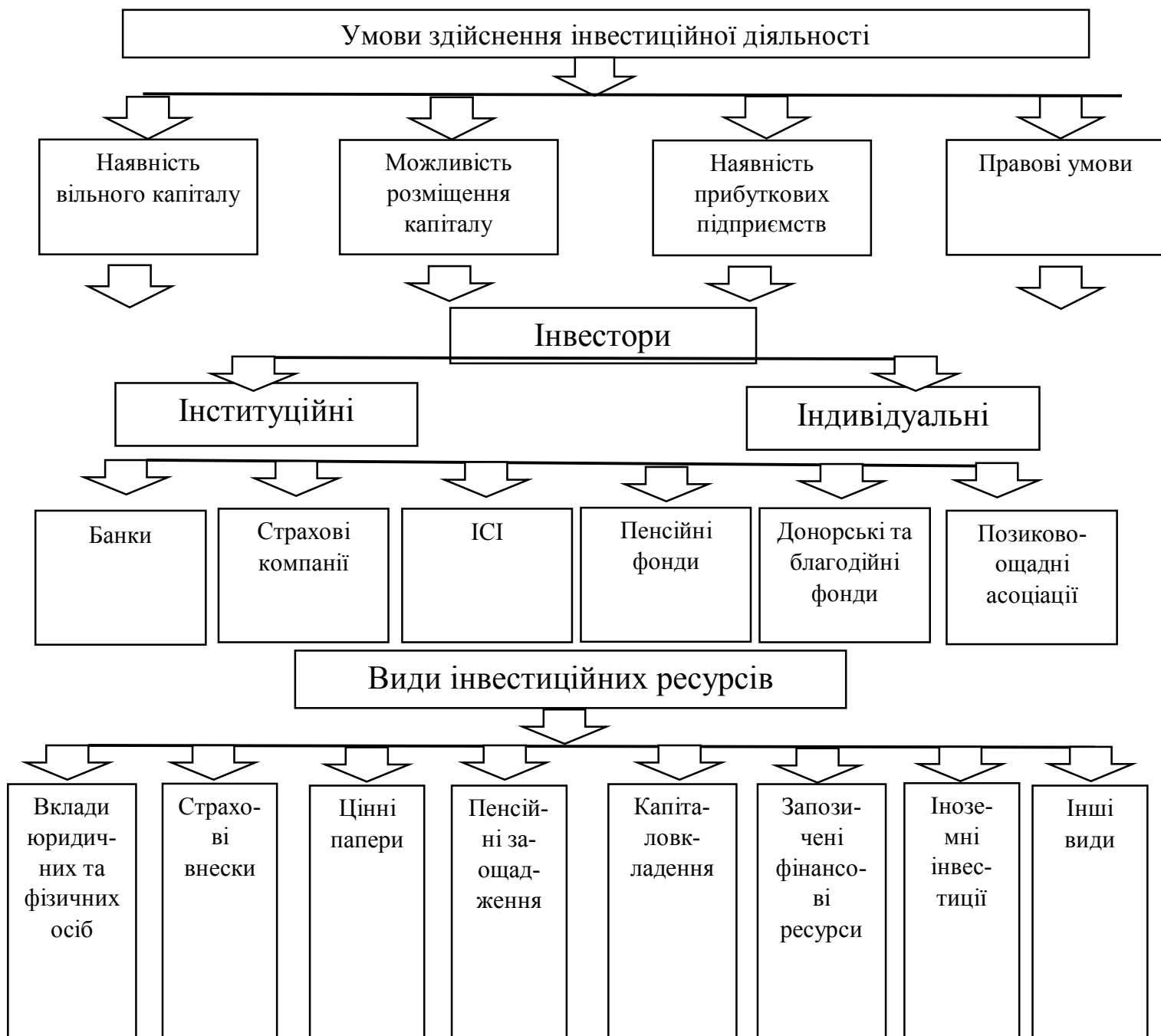

Рис. 1.1 Необхідні передумови для інвестиційної діяльності*

*Складено автором на основі: [5, С. 272].

Державне управління економікою виражається як регулюючий і організуючий вплив держави на економічну діяльність суб'єктів ринку з подальшою метою її підвищення результативності і впорядкування. Держава повинна виконувати ряд економічних функцій, одна з яких є визначення головних цілей та пріоритетів макроекономічного розвитку країни із сучасного стану економіки та перспективних умов її розвитку.

Загалом у рівноважній економіці сума заощаджень (S) повинна дорівнювати певній сумі інвестицій (I), тобто $S=I$. Проте на практиці ситуація приближена до такої, коли до заощаджень домашніх господарств (S) додаються доходи держбюджету (вони складаються здебільшого з податків і тому позначаються літерою T (taxes)), а до приватних інвестицій (I) додаються державні витрати (G), які для економіки виконують роль інвестиційних вливань:

$$S+T=I+G, (1)$$

, де S – сума заощаджень, T – державні доходи, I – сума інвестицій, G – витрати держави.

$$S-I=G-T, (2)$$

В перетвореному вигляді ця формула показує, що різниця між інвестиціями і заощадженнями дорівнює різниці між державними доходами і витратами. Якщо інвестиції виявляться менше заощаджень, то дана різниця часто йде на покриття бюджетного дефіциту, зазвичай у вигляді позик. Проте це є саме та частина заощаджень, яка могла б бути тільки приватними інвестиціями.

РОЗДІЛ 2

ПРОБЛЕМИ ЕФЕКТИВНОСТІ ЗАЛУЧЕННЯ ДЕРЖАВНИХ ІНВЕСТИЦІЙ ТА МАКРОЕКОНОМІЧНІ НАСЛІДКИ

На макрорівні проблема залучення та ефективності освоєння державних інвестицій пов'язана з реаліями економічного, соціального та політичного (включаючи законодавство) середовища господарської системи. Наприклад, для потенційних іноземних інвесторів вирішальну роль при аналізі політичної ситуації відіграють політика держави у відношенні іноземних інвестицій, участь країни в системах міжнародних договорів з різних питань, імовірність націоналізації іноземного майна. Прямі обмеження діяльності іноземних фірм, що містяться в законодавстві та зорієнтований на ренту інституційний порядок [3], негативно позначаються на інвестиційному кліматі, оскільки позбавляють інвестора можливості прогнозувати розвиток подій, що знижує рентабельність вкладень.

На мікрорівні інвестиційний клімат виявляє себе через двосторонні відносини інвестора (юридичної чи приватної особи) і конкретних державних органів, господарських суб'єктів – постачальників, банків, клієнтів, небанківських фінансових структур, а також трудових колективів і профспілок держави – реципієнта інвестицій. На даному рівні відбувається конкретизація узагальненої оцінки інвестиційного клімату в ході реальних юридичних, економічних, культурних контактів іноземної фірми з новим для неї середовищем [7, С. 42].

Регіональний інвестиційний клімат є системою економічних, правових і соціальних умов інвестиційної діяльності, які формуються під впливом широкого

кола взаємозалежних процесів, що підрозділяються на мікро-, макро- і власне, регіональні рівні керування, що дають як об'єктивні можливості того чи іншого регіону до його розвитку і розформованості інвестиційної діяльності, яку характеризують його інвестиційний потенціал, так і умови діяльності інвесторів [2, С. 43].

Для подальшого аналізу нашого питання необхідно виокремити учасників інвестиційного процесу (рис.2.1).

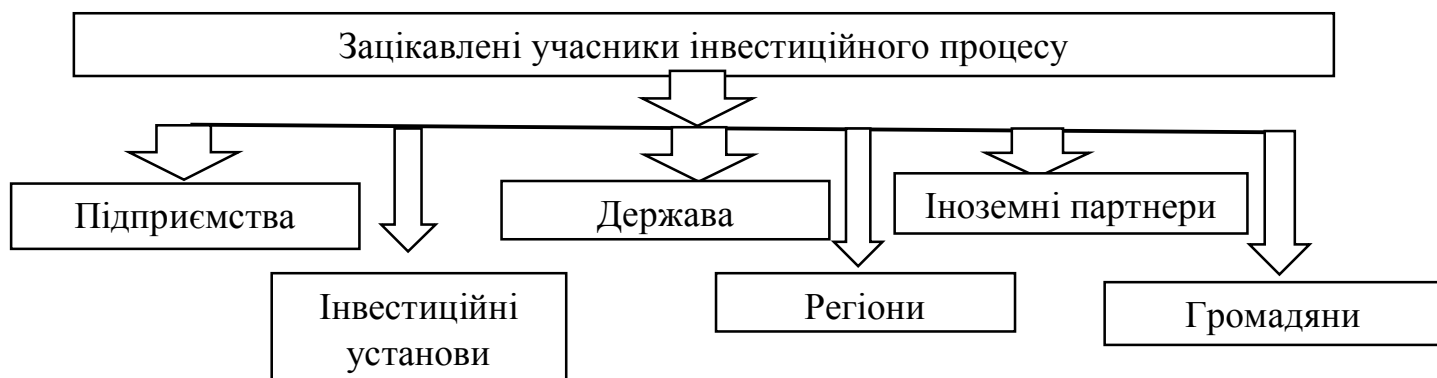
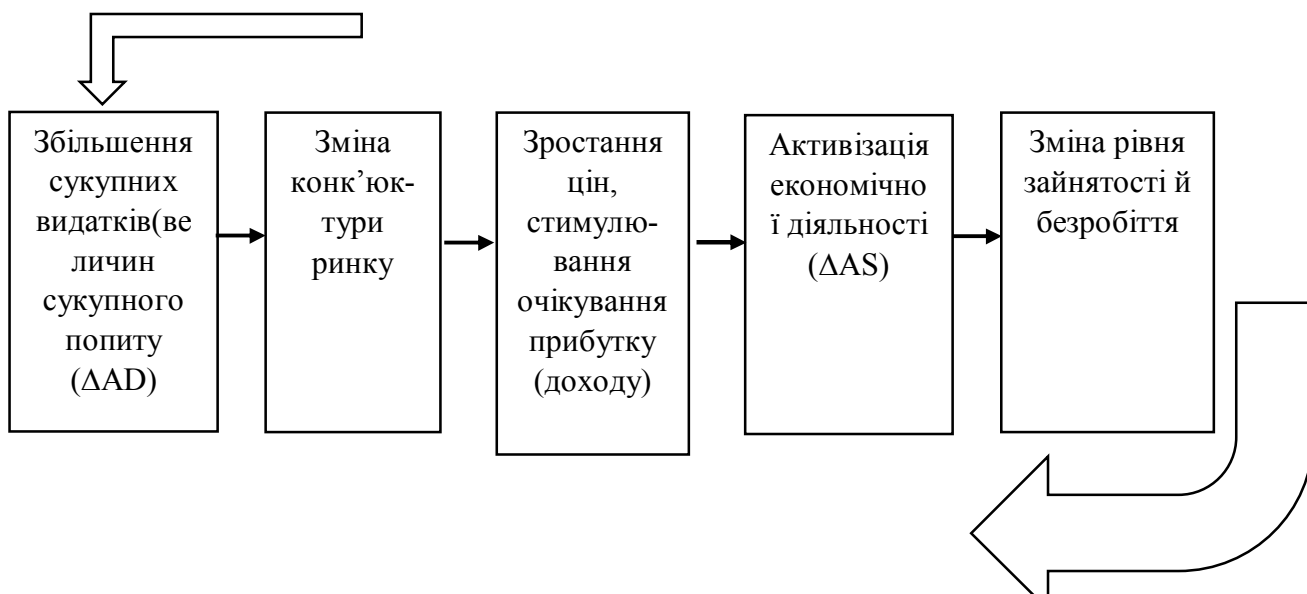

Рис. 2.1 Учасники інвестиційного процесу*

*Складено автором на основі: [4, С.330].

Рівень сукупного попиту залежить від інвестицій, які є його компонентом. Зміна в розмірах інвестиційних витратах активізує такі взаємопов'язані економічні процеси. Модернізована економічна наука визначає інвестиції як спосіб розміщення капіталу, який повинен змінювати забезпечування врегулювання зростання вартості капіталу і (або) принести позитивну величину доходу.

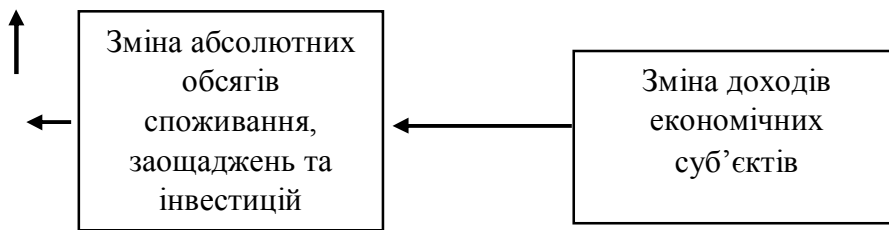

Рис. 2.2 Економічні наслідки коливання інвестиційної активності*

*Складено автором на основі: [1, С.452].

Державний бюджет відіграє незначну роль в економіці регіону, причому частка державного бюджету в загальній сумі інвестицій в економіку регіонів неухильно знижується. Наповненість обласних і місцевих є індикатором якості роботи місцевої влади та ефективністю проведеної ними економічної політики. Ефективність проведеної місцевою владою економічної політики характеризується системою стягнутих податків, станом інвестиційної активності в області та економічним становищем підприємств. Якщо існують умови економічного спаду обласні та місцеві бюджети є дефіцитними, «не інвестиційними» і орієнтовані винятково на вирішення поточних соціальних завдань [6, С. 130].

На мою думку, формування державної інвестиційної політики в різних регіонах має ґрунтуватися на системі об'єктивних передумов, що включають оцінку економічного й інвестиційного потенціалу регіону, його готовність до прийому інвестицій, достатність інфраструктури для інвестиційної та ділової активності. Механізм державного регулювання інвестиційної діяльності розпочався і активно розвивається.

Аналізуючи нам необхідно знати, що інвестиційний інвестор – фінансовий посередник, який здійснює інвестиційну діяльність, як правило, через цінні папери і акумулює кошти індивідуальних інвесторів. На інвестиційному ринку країни розрізняють таких інституційних інвесторів: інститути спільного інвестування, банки, страхові компанії, пенсійні фонди [4, С. 20].

Зовнішніми джерелами державних інвестицій є кредити міжнародних організацій, урядів зарубіжних країн та приватних інвесторів, також є продаж

державних цінних паперів на зовнішніх ринку і інші. Іноземними інвестиціями називаються вкладення, які здійснюються іноземними громадянами, державами, юридичними особами.

Визначення обсягів зовнішніх інвестицій в країні є її економічний клімат. Державні інвестиції це є своєрідне вкладення коштів, яке здійснюється центральними і місцевими органами влади і управління за рахунок коштів і бюджетів, позабюджетних фондів. Також здійснюється державними підприємствами і установами за рахунок залучених і особистих коштів. Джерела державних інвестицій поділяються на внутрішні і зовнішні. До внутрішніх джерел належить кошти державного та місцевих бюджетів, також вагомим джерелом цього виду інвестицій є продаж облігацій державної позики, кредити Національного банку. [6, С. 28]

Іноземне інвестування здійснює значний вплив на країну в яку інвестують зачіпаючи її внутрішні ринки, систему господарювання, середовище підприємницької діяльності, інфраструктуру.

Дж.М. Кейнс запропонував інший погляд на мотивацію інвестиційної діяльності мікро- та макрорівня і ввів до економічної науки: автономні та індуковані інвестиції.

Макроекономічна функція інвестицій Дж.М. Кейнса має такий вигляд:

$$I = I_a - j * r \quad (3)$$

, де I_a – автономні інвестиції; J – коефіцієнт еластичності попиту на інвестиції за відсотковою ставкою, тобто відсотковий приріст інвестицій у відповідь на зменшення відсоткової ставки на 1%.

Дж.М.Кейнс довів за допомогою даних з статистики, що заощадження, котрі є фінансовою базою реальних інвестицій на мікро рівні, залежать як від відсоткової ставки так і в більшій мірі від обсягу чистого доходу.

Отже, рівень неефективності інвестицій важко визначити, тому застосуємо поняття псевдоефективності. За С. Мочерним ефективність інвестицій – комплекс показників результативності процесу інвестування, який має два основні виміри

як суто економічний показник, який характеризує співвідношення отриманого результату до витрат, здійснених відповідно до інвестиційного проекту, і як соціально-економічний показник який, крім економічного ефекту, містить соціальний – поліпшення умов життя людей, зниження рівня безробіття, поліпшення стану навколишнього середовища та розвиток особистості тощо

Для детальнішого розгляду проблем інвестицій розглянемо їх за джерелами фінансування в Україні (рис. 2.3).

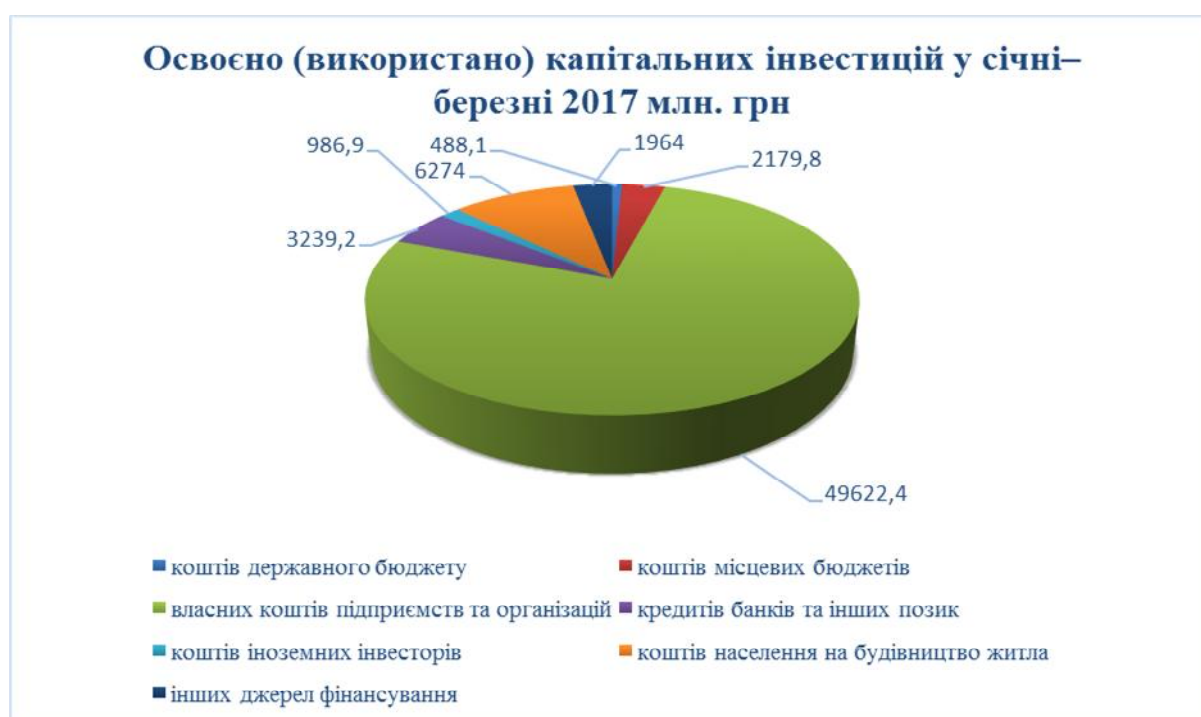

Рис. 2.3 Капітальні інвестиції за джерелами фінансування*

*Складено автором на основі [11].

Проаналізувавши дані, загалом освоєно капітальних інвестицій у січні – березні 2017 року 64754,4 млн. грн. З яких більшу частку становить власні кошти підприємств та організацій та коштів населення на будівництво житла 76,6% і 9,7% відповідно. Дуже малу частку становлять кошти державного бюджету, хоча державні кошти повинні мати більший відсоток з усіх джерел в фінансуванні капітальних інвестицій.

Необхідно зазначити, що найменш привабливим для використання є кошти іноземних інвесторів, кредитів банків та інших позик, особливо в Україні. Але в

нашій країні перш ніж залучати до державного приватного партнерства чи використання інвестицій банківську установу, необхідно проаналізувати її фінансовий стан за тривалий період. Необхідність в реалізації інвестицій виникає у таких сферах, як добувна промисловість, інфраструктури охорони здоров'я, туризму, залізничних, водних, повітряних шляхів сполучення, дорожнього господарства.

Рис. 2.4 Капітальні інвестиції за видами економічної діяльності*

*Складено автором на основі: [11].

Як показано на рис. 2.4, з січня по березень 2016 р., інвестиції спрямовувались в оптову та роздрібну торгівлю; ремонт автотранспортних засобів і мотоциклів; в сільське, лісове та рибне господарство, а також в освіту, що є, на мою думку, більш раціональніше, а ніж в інші галузі економіки.

РОЗДІЛ 3

ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ДЕРЖАВНИХ ІНВЕСТИЦІЙ В УКРАЇНІ

Правова система України, яка регулює інвестиційну діяльність підприємств, складає зараз більш ніж 100 законів та інших нормативних документів, яка регулює цю діяльність у різних формах. Реалізація і розробка інновацій вимагає інвестиційних ресурсів, які необхідні для фінансування науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт, започаткування і здійснення виробництва інноваційної продукції, її реалізації та осучаснення.

Сьогодні Україна стоїть на тій межі, коли в області зовнішньоторговельних відносин необхідний перехід від в більшості експорту сировини до розвитку власної переробної промисловості, спроможної конкурувати на світових ринках. Для України важливими є прямі інвестиції, бо в даному випадку інвесторами виступають значні транснаціональні корпорації, визнані лідери в світовому розвитку. В Україні на тлі загального спаду господарської діяльності за останніх років продовжувався інвестиційний застій, який зупиняв процес структурної перебудови. Навіть в останні роки стан справ в Україні в інвестиційній сфері залишається складним, що є як наслідок поглиблення кризових форм в економіці зниження господарської активності переважної більшості об'єктів господарювання.

Ринкова економіка, яка формується в Україні неможливе без розвитку підприємництва, яка являє собою багатофакторну економічну діяльність

підприємств, фірм, окремих громадян та груп, спрямовану на отримання прибутку (доходу).

Стимулами до зростання інтересу інвесторів до України стали вступ України до Світової Організації Торгівлі та створення зони вільної торгівлі з ЄС, а також отримання країною інвестиційного кредитного рейтингу ВВВ.

Економічне відродження України та її провідних підприємств вимагає такого підходу до формування міжнародних господарських зв'язків, коли вони повинні визначатися на рівні регіонів, областей, міст, галузей та окремих підприємств. Економічна діяльність цих структур повинна врахувати інтереси та пріоритети співробітництва з іншими країнами.

Рис. 3.1 Динаміка прямих іноземних інвестицій в економіку України у 2010-2014 рр. (млн. дол. США)*

*Складено автором на основі: [8, С.85].

На рис. 3.1 показано, що в господарській системі України в період з 2010-2014 р. спостерігається позитивна динаміка залучення прямих іноземних інвестицій. Основними інвесторами сектору АПК та інших секторів економіки є великі транснаціональні корпорації. Експертні висновки дають підстави стверджувати, що в Україні спостерігається повільний розвиток портфельного

інвестування, хоча портфельні інвестиції і надають необхідні фінансові ресурси, однак з позицій виробника в технологічному плані, зазвичай не відбувається змін на краще.

В Україні одним із засобів подолання інфляційних проявів є скорочення видатків бюджету через значну його дефіцитність. В зв'язку з тим, що соціальні видатки не можна скорочувати, то основним статтею скорочення видаткової частини бюджету стало зменшення видатків на народне господарство та державні капітальні вкладення. Кошти, одержані від продажу державних цінних паперів, не мали інвестиційної спрямованості, а використовувались для покриття дефіциту бюджету, а їх широкомасштабний продаж обмежив кредитні можливості комерційних банків, як без того мали низьку кредитоспроможність. Надмірне застосування даного механізму мобілізації коштів стало одним із вагомих чинників фінансової кризи, яка спалахнула в Росії і не обминула Україну в серпні – вересні 1998 року.

Останнім часом державні інвестиції або державні запозичення замінюють (витісняють) приватні інвестиційні проекти, де обсяг приватних інвестицій у країні скорочується, хоча загальний обсяг коштів для інвестування може рости.

Визначення пріоритетних сфер для іноземного інвестування має принципове значення для становлення національної економіки України як збалансованої системи галузевих та територіальних взаємовідносин. Пріоритетними сферами для іноземного інвестора в Україні вважаються: металургійний комплекс, машинобудування, паливо-енергетичний комплекс, хімічна та нафтохімічна промисловість, агропромисловий комплекс, транспорт, зв'язок, легка та медична промисловість.

Світовий досвід макрорегулювання опирається на неокейнсіанство, за яким регулюванню підлягають такі складові сукупного попиту: витрати на споживання, державні і приватні інвестиції, урядові закупки.

Національний банк України оприлюднює всі випуски, зокрема, другий випуск Звіту про фінансову стабільність. У ньому традиційно аналізуються

ризика і загрози, які можуть негативно впливати на стабільність фінансової системи України. Протягом 2016 року системні ризики українського фінансового сектору зменшилися. Макроекономічне середовище ззовні та всередині країни було сприятливим для фінансового сектору протягом останнього року. Зростання ВВП відновилося, інфляція контрольована, перебуває в межах цільового орієнтиру, визначеного НБУ. У фіскальному секторі значно знижено дефіцит державних фінансів, передусім завдяки меншій квазіфіскальній складовій. Головною подією поточного кварталу для України та усього світу стала перемога Д. Трампа на президентських виборах у США. Протягом кількох місяців з'явиться більше ясності до зовнішньополітичних пріоритетів нової адміністрації. Можливі ініціативи стосовно переходу до політики американського протекціонізму та зменшення обсягів політичної та економічної підтримки головних партнерів можуть створити додаткові ризики для групи країн, що розвиваються. Це стосується й України, яка може відчувати зниження зовнішньої політичної підтримки у конфлікті на Донбасі та фінансової допомоги США у майбутньому. З іншого боку, у Республіканській партії, яка висунула Трампа

Зазначимо, що капітальні інвестиції – це витрати на придбання нових (а також тих, які були у використанні), виготовлення власними силами для власного використання матеріальних і нематеріальних активів; витрати на капітальний ремонт і модернізацію.

За даними Державного комітету статистики України у січні–березні 2017р. підприємствами та організаціями за рахунок усіх джерел фінансування освоєно 64,8 млрд.грн капітальних інвестицій, що на 21,4% більше від обсягу капітальних інвестицій за відповідний період 2016р. Основним джерелом фінансування капітальних інвестицій залишаються власні кошти підприємств та організацій, за рахунок яких освоєно 76,6% загального обсягу.

Вагомі частки капітальних інвестицій освоєно у машини, обладнання та інвентар і транспортні засоби – 52,4% усіх інвестицій, у будівлі та споруди –

39,6%. На капітальний ремонт активів спрямовано 3,3 млрд.грн капітальних інвестицій (5,0% від загального обсягу).

Більш детально вектори цільового використання інвестицій представлено у табл. 3.1. На думку автора, поліпшенню інвестиційного клімату в Україні сприятиме використання нових форм залучення іноземного капіталу, зокрема франчайзинг, первинне публічне розміщення акцій вітчизняних компаній на місцевих та закордонних фондових біржах (ІРО), розвиток системи індустріальних парків, тощо.

Таблиця 3.1

Капітальні інвестиції за видами економічної діяльності

	Код за КВЕД-2010	Освоєно (використано) капітальних інвестицій у січні–березні 2017			<u>Довідково:</u> січень–березень 2016 у % до січня–березня 2015
		млн.грн	у % до		
			загального обсягу	січня–березня 2016	
Усього		64754,4	100,0	121,4	100,7
Сільське, лісове та рибне господарство	A	10899,5	16,8	157,9	156,5
Сільське господарство, мисливство та надання пов'язаних із ними послуг	01	10785,3	16,6	160,5	156,7
Лісове господарство та лісозаготівлі	02	102,8	0,2	57,0	156,9
Рибне господарство	03	11,4	0,0	275,7	68,4
Промисловість	B+C+D+E	22473,8	34,7	129,1	104,9
Будівництво	F	9169,5	14,2	99,8	99,1
Оптова та роздрібна торгівля; ремонт автотранспортних засобів і мотоциклів	G	5171,3	8,0	96,8	149,0
Роздрібна торгівля, крім торгівлі автотранспортними засобами та мотоциклами	47	1620,2	2,5	80,9	178,6
Транспорт, складське господарство, поштова та кур'єрська діяльність	H	5414,6	8,4	142,0	111,6
Наземний і трубопровідний транспорт	49	3693,0	5,7	175,2	97,5
Водний транспорт	50	50,8	0,1	128,8	145,2
Авіаційний транспорт	51	210,2	0,3	209,2	73,8
Складське господарство та допоміжна діяльність у сфері транспорту	52	1454,0	2,3	94,1	142,8

Поштова та кур'єрська діяльність	53	6,6	0,0	45,9	238,4
Тимчасове розміщування й організація харчування	I	266,7	0,4	94,0	149,7
Тимчасове розміщування	55	182,2	0,3	117,5	119,7
Інформація та телекомунікації	J	2818,6	4,3	118,2	25,3
Видавнича діяльність, виробництво кіно- та відеофільмів, телевізійних програм, видання звукозаписів, діяльність у сфері радіо та телевізійного мовлення	58-60	615,1	0,9	90,6	99,6
Телекомунікації (електрозв'язок)	61	1858,7	2,9	123,9	18,3

продовження табл. 3.1

Комп'ютерне програмування та надання інших інформаційних послуг	62, 63	344,8	0,5	142,7	99,0
Фінансова та страхова діяльність	K	1373,6	2,1	112,7	108,7
Операції з нерухомим майном	L	2432,8	3,8	61,7	171,8
Професійна, наукова та технічна діяльність	M	668,0	1,0	114,2	112,3
Діяльність у сферах права та бухгалтерського обліку, архітектури та інжинірингу, технічні випробування та дослідження, діяльність головних управлінь (хед-офісів)	69-71	417,3	0,6	124,5	83,0
Наукові дослідження та розробки	72	128,2	0,2	186,3	95,2
Рекламна діяльність і дослідження кон'юнктури ринку, інша професійна, наукова та технічна діяльність, ветеринарна діяльність	73-75	122,5	0,2	66,8	424,8
Діяльність у сфері адміністративного та допоміжного обслуговування	N	1750,5	2,7	130,9	148,3
Державне управління й оборона; обов'язкове соціальне страхування	O	1135,8	1,8	191,5	95,2
Освіта	P	189,4	0,3	112,7	140,9
Охорона здоров'я та надання соціальної допомоги	Q	648,9	1,0	246,6	180,0
Мистецтво, спорт, розваги та відпочинок	R	273,9	0,4	204,4	60,8
Надання інших видів послуг	S	67,5	0,1	118,6	223,0

Джерело: [11].

Узагальнюючи вище подане, стабільна політична та макроекономічна ситуація в Україні становить відкритість вітчизняної економіки, наявність адекватної інфраструктури та комунікацій, також формування ефективного правового та інституціонального середовища є основою інвестиційної

привабливості та передумовою для активного залучення іноземних інвестицій у вітчизняну економіку.

ВИСНОВКИ

Світова практика переконує, що без широкого залучення іноземного капіталу неможливо провести структурну перебудову економіки, також можливо скоротити технічну та технологічну відсталість народного господарства, домогтися конкурентоздатності вітчизняної продукції на світовому ринку. Крім того, продуктивне використання іноземних інвестицій є органічною частиною світового процесу руху капіталу та реалізується переважно за рахунок капіталів приватних інвесторів, зацікавлених в одержанні більш високого рівня прибутку на вкладені кошти.

Саме державна інвестиційна політика дозволяє максимально використовувати наявний національний ресурсний потенціал для забезпечення короткострокових та довгострокових цілей і завдань соціально-економічного розвитку, а також можна ефективно залучити до цих процесів іноземні інвестиції.

Узагальнивши вище сказане в роботі трактування інвестицій буде як те, що відкладається на завтра з метою більш ефективного споживання в майбутньому. Одну їх частину становлять споживчі блага, які не використовуються в поточному періоді, але вони відкладаються на збільшення запасів, а іншу – ресурси, які можуть направлятися на розширення виробництва. Інвестиції можуть бути в такому вигляді як грошові кошти, цінні папери, пайові внески, рухоме і нерухоме майно, авторські права. Також, інвестиції, можуть розглядатися, як види активів (коштів), які вкладаються в господарську діяльність з метою одержання доходу,

або витрати на створення, розширення і технічне переозброєння основного і неосновного капіталу.

В сукупності наслідків активізація інвестиційного процесу для таких вкладень створює реальні загрози для економічного розвитку, послаблюючи національну конкурентоспроможність і посилюючи технологічну відсталість економіки, оскільки вони здебільшого спрямовуються у фінансовий сектор. Таким чином, відбувається деформування економічного розвитку та створення загроз для його подальшого зростання через зменшення високотехнологічного експорту, зниження частки обробної промисловості у промисловості, зростання відношення зовнішнього боргу до ВВП, збільшення обсягів готівки, доларизація економіки.

На мою думку, згідно з основними недоліками провадження інвестицій в Україні дати рекомендації органам влади: здійснити ефективний процес фінансової реструктуризації Закон України “Про фінансову реструктуризацію” запровадив механізм позасудової добровільної реструктуризації корпоративних боргів. Він дозволяє банкам у процесі реструктуризації встановити такі умови за кредитом, які боржник може реально виконати у кризовий період. Це особливо важливо для державних банків та ФГВФО. Забезпечити ефективний процес фінансової реструктуризації має Спостережна рада, сформована з представників Уряду, НБУ, учасників фінансового ринку.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Василик Д. О. Оцінка ефективності інвестиційних проектів / Д.О. Василик // Фінанси України. – 2005. -№6. – С. 93-102.
2. Гриценко Л. Галузеві аспекти вибору пріоритетів при державному інвестуванні / Лариса Гриценко, Тетяна Васильєва // Економіст. – 2012. - №10. – С. 41-44.
3. Івашук Ю. П. Емерджентний інституційний порядок в економіці та його поведінкові підстави / Ю. П. Івашук // Економічна теорія. – 2016 – №3. – С. 69-81.
4. Луців Б. Л. Інвестування: Підручник / Б.Л. Луців, І.С. Кравчук, Б.Б. Сас. – Тернопіль: ТНЕУ, 2014. – 544 с.
5. Малиняк Б. С. Бюджетні інвестиції як інструмент прискорення реформування реального сектора економіка України / Б.С. Малиняк // Актуальні проблеми економіки. – 2006. - №8. – С. 82-90.
6. Музиченко А. С. Інвестиційна діяльність в Україні. Проблеми регулювання: Навчальний посібник / А.С. Музиченко. – К. : Кондор, 2011. – 368 с.
7. Петухова О. М. Інвестування: Навчальний посібник / О.М. Петухова. – К. : ЦУЛ, 2014. – 336 с.
8. Сазонець І. Л. Інвестування: міжнародний аспект: Навчальний посібник / І.Л. Сазонець, В.А. Федорова. – К. : ЦУЛ, 2007. – 272 с.
9. Тарасевич В. М. Економічна теорія. Макроекономіка: Підручник/ В.М. Тарасевич, В. Білоцерківець, С.П. Горобець. – К. : Знання, 2012. – 208 с.

10. Державний служба статистики України: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>
11. Berk J. Optimal investment, growth options, and security returns / J. Berk, R. Green, V. Naik // *Journal of Finance*. – 1999. – 54(5). – P. 1553-1607.
12. Blanchard O. J. An Empirical Characterization of the Dynamic Effects of Changes in Government Spending and Taxes on Output / O. J. Blanchard, R. Perotti // *Quarterly Journal of Economics*. – 2002. – № 4. – P. 1329-1368.
13. Bloom N. The impact of uncertainty shocks / N. Bloom // *Econometrica*. – 2009. – № 77 (3). – P. 623–685.
14. Cochrane J. H. Production-based asset pricing / J. H. Cochrane // *Journal of Finance*. – 1991. – 46(1). – P. 209-237.
15. Cogan J. F. New Keynesian versus Old Keynesian Government Spending Multipliers / J. F. Cogan, T. Cwik, J. B. Taylor, V. Wieland // *Journal of Economic Dynamics and Control*. – 2010. – № 34. – P. 281-295.
16. Glomm G. Productive Government Expenditures and Long-Run Growth / G. Glomm, B. Ravikumar // *Journal of Economic Dynamics and Control*. – 1997. – № 21. – P. 183-204.
17. Jermann U. Asset pricing in production economies / U. Jermann // *Journal of Monetary Economics*. – 1998. – № 41 (2). – P. 257-275.
18. Kogan L. An equilibrium model of irreversible investment / L. Kogan // *Journal of Financial Economics*. – 2001. – № 62 (2). – P. 201-245.
19. Plosser C. I. Government financing decisions and asset returns / C. I. Plosser // *Journal of Monetary Economics*. – 1982. – № 9 (3). – P. 325-352.
20. Ramey V. A. Can government purchases stimulate the economy? / V. A. Ramey // *Journal of Economic Literature*. – 2011. – № 49 (3). – P. 673–85.